

[Arnth Jensen.]

komme, vil jeg hævde, at Foreningerne selv er bedst tjent med, at denne Kontrol kan blive saa effektiv som vel muligt, og jeg ønsker allerede nu at sige, at efter min Opfattelse er et almindeligt Medlemskort ikke Bevis nok til, at Tilladelsen kan gives. Om Spørgsmaalet skal nærmere udformes i selve Lovforslaget, eller det kan løses gennem et Cirkulære, er mindre afgørende, men jeg har ønsket at pege paa, at her vistnok er et Omraade, som vi alligevel nærmere maa overveje. I Lovforslaget § 3 faar Justitsministeren en Bemyndigelse, og maaske kan det af mig nævnte Forhold føres ind herunder, men det kan vi jo nærmere overveje i et Udvalg.

Jeg hilser med Glæde, at det nu洛夫æstes, at hvis en eventuel Aflevering skal finde Sted af Ejendomsvaaben — jeg forudsætter paa samme Maade som det ærede Medlem Hr. Victor Gram, at Loven kun skal gælde, naar der foreligger et Ejendomsforhold —, skal det ske mod fuld Erstatning. Denne Bestemmelse blev jo ogsaa indført i Lov Nr. 362 af 19. Juli 1943 om Aflevering af Vaaben og Motorkøretøjer, men det glæder mig, at Justitsministeren har ført den ind her, for vi i Skytteforeningerne har Erfaring for, hvad en saadan Aflevering kan betyde. I 1943 maatte vi aflevere alle vore Vaaben og al Ammunition, og det gjorde vi efter Myndighedernes Opfordring. Dels var det Foreningens Ejendom, og dels var det Medlemmernes egne Geværer, og det Erstatningskrav, som vi har gjort gældende over for den danske Stat, beløber sig til ikke mindre end ca. 3 Mill. Kr. Sagen har endnu ikke kunnet afgøres, men jeg maa maaske ved denne Lejlighed have Lov til at henstille til den høje Regering, om man ikke snart kunde tage den op til Afgørelse, saa vi enten fik Erstatningsbeløbet udbetalt, eller — hvad der maaske var bedre — fik udleveret et tilsvarende Antal Geværer og en tilsvarende Andel Ammunition. I hvert Tilfælde er der her Tale om Udplyndring af en Forening, saaledes at den i Virkeligheden paa bar Bund igen maa begynde det Arbejde, vi har taget op.

Jeg hilser ogsaa med Glæde, at Justitsministeren har været opmærksom paa, at det ikke blot er Besiddelsen af Vaaben og Handel med disse, det drejer sig om, men at der ogsaa, naar det drejer sig om Skydevaaben, maa være en vis Sikkerhed for, at Behandlingen af disse foregaar under betryggende Former. Jer er derfor glad for, at man har bibeholdt § 7 saaledes, at Ind-

retning og Anlæggelse af Skydebaner altid skal være godkendt af Politiet eller af en anden Myndighed, før de overhovedet kan tages i Brug. Men der er en anden Ting, som maaske er lige saa vigtig, og som jeg ikke rigtig ved, om man ikke ogsaa gennem et Cirkulære skulde pege paa, og det er dette, at det ikke alene er Banerne, der maa være sikret, men at ogsaa den Ledelse, der foregaar paa Skydebanerne, maa være af betryggende Art. Vi har gennem Aarene set, at det ikke altid har været Tilfældet, og i hvert Fald inden for Skytteforeningerne har vi i de senere Aar bestræbt os meget stærkt for at give de unge en virkelig Ledelse paa Banerne; det sidste vi har gjort, er at vi har aabnet et landsomfattende Instruktionskursus, hvor vi har uddannet Ledere, som virkelig kan tage Ansvar for Skydebanerne, for det er lige saa betydningsfuldt, som at Skydebanerne er i Orden.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Victor Grams Udtalelser om Hjemmeværnsforeninger og Hjemmeværn, kan jeg tilslutte mig den Tanke, som det ærede Medlem fremførte, at selvfølgelig maa det være saaledes, at Bestemmelsen om et kommende Hjemmeværn maa høre ind under Forsvarskommissionens Arbejde, og naar det er afsluttet, vil det ogsaa være naturligt at se igen paa det Spørgsmaal, som er fremdraget i denne Lov.

Der er andre Enkeltheder, som kunde fremdrages, men i det store og hele vil jeg gerne paa mit Partis Vegne tilsige Lovforslaget Støtte; vi er rede til en hurtig Behandling og Gennemførelse af det.

Ole Bjørn Kraft: Der vil sikkert ikke opstaa Uenighed i det høje Ting om Nødvendigheden af, at vi faar gennemført dette Lovforslag vedrørende Tilvirkning af og Besiddelse af Vaaben. Det foreliggende Lovforslag, som er fremsat af den højtærede Justitsminister, kan vi i alle Hovedtrækkene og i dets Principper give vor Tilslutning. Det betyder jo for den almindelige Vaabenbesiddelse en Tilbagevenden dels til 1940-Loven og dels til Loven fra 1934, hvad angaar § 1, Stk. 2. Jeg kan sige, at vi er overordentlig tilfredse med, at man nu undtager fra det Forbud, som er indført i Stk. 1, de i Stk. 2 nævnte Vaaben. Hvad angaar Problemet om Tilladelse til at forskaffe sig de Vaaben, som her er Tale om, følger man jo de Regler, der hidtil har været gældende paa dette Omraade, bortset fra at der sker en Udvidelse med Hensyn til at besidde eller bære Genstandene.